క్రెమ్లిన్ మిలిటరీ స్కూల్ స్మారక సభలో జె.వి. స్టాలిన్ ఉపన్యాసం

(కామ్రేడ్ లెనిన్ మరణించిన వారం రోజులకు-1924 జనవరి 28న జరిగిన స్మారక సభ)

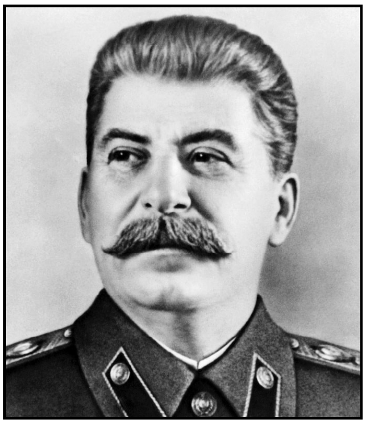

ఈ సాయంత్రం ఇక్కడ లెనిన్ స్మారక సభ ఏర్పాటు చేశారని, నన్ను ఒక ఉపన్యాసకునిగా పిలిచారని చెప్పారు. లెనిన్ పనివిధానం గురించి మాట్లాడటానికి ముందుగానే ఒక ప్రసంగపాఠాన్ని తయారు చేసుకోవాల్సిన అవసరం నాకు లేదు. ఒక మనిషిగా, ఒక నాయకునిగా లెనిన్ సహజ గుణాలకు పరిమితమై, కొన్ని వాస్తవాలను మీ ముందుంచటం మంచిదని భావిస్తున్నాను. వాటి మధ్య అంతర్గత సంబంధం ఉండకపోవచ్చు. కాని లెనిన్ గురించి ఒక సాధారణ అభిప్రాయానికి రావటానికి అది అంత ముఖ్యం కాదు. ఏది ఏమైనప్పటికి ఈ సందర్భంగా ఇంతకంటే ఎక్కువ చేయలేకపోతున్నాను.

లెనిన్ నాకు మొదట పరిచయమైంది 1903లో. నిజమే, ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాల ద్వారానే పరిచయం అయిందిగాని, వ్యక్తిగతంగా కాదు. కానీ పార్టీ పనిలో ఎన్నడూ నన్ను విడిచిపెట్టనంతగా అది నాపై చెరగని ముద్ర వేసింది. అప్పుడు నేను సైబీరియాలో ప్రవాసంలో వున్నాను. లెనిన్ విప్లవ కార్యక్రమాల గురించి నేను తెలుసుకున్నది తొంభై చివరలో, ప్రత్యేకంగా 1901 తర్వాత, ఇస్క్రా వెలువడి నాక. అసాధారణ ప్రతిభగల మనిషిగా విశ్వసించాను. అప్పుడాయనను నేను కేవలం పార్టీ నాయకునిగా మాత్రమే కాదు, పార్టీ అంతర్గత తత్వాన్ని, తక్షణ అవసరాలను అర్థం చేసుకోగల నిజమైన పార్టీ నిర్మాతగా భావించాను. మన పార్టీ ఇతర నాయకులైన ప్లెఖనోవ్, మార్టోవ్, ఆక్సిల్రాడ్ లాంటి వారితో పోల్చితే లెనిన్ తన సహచరుల దృష్టిలో శిఖరాగ్రాన నిలబడతాడని చెప్పవచ్చు. ఆయన పార్టీలో ఒక నాయకుడు మాత్రమే కాదు, అత్యంత అగ్రశ్రేణి నాయకుడు. పోరాటంలో భయం యెరుగనివాడు, మౌంటెన్ ఈగెల్ లాంటివాడు. రష్యన్ విప్లవోద్యమానికి ఇంతవరకు ఎవ్వరూ కనుగొనని బాటను వేసి ధైర్యంగా పార్టీని ముందుకు నడిపినవాడు. ఇది నన్నెంతగా ప్రభావితం చేసిందంటే, విదేశంలో రాజకీయ ప్రవాసంవున్న నా దగ్గరి స్నేహితునికి అతని అభిప్రాయం చెప్పమంటూ ఉత్తరం రాశాను. కొంతకాలం తరువాత, 1903 చివర, నేను సైబీరియాలో ప్రవాస జీవితం గడుపుతున్నప్పుడు నా స్నేహితుని నుండి ఉత్సాహభరితమైన జవాబు వచ్చింది. నా స్నేహితుడు నా ఉత్తరాన్ని ఎవరికైతే పంపాడో వారి నుండి వచ్చింది. అది లెనిన్ రాసిన ఉత్తరం. సరళంగా, లోతైన వ్యక్తీకరణ కలిగి వుంది. లెనిన్ పెట్టిన నోట్ చిన్నదే కాని అందులో పార్టీ పనిని నిస్సంకోచంగా, నిర్భయంగా విమర్శించాడు. సమీప భవిష్యత్తులో పార్టీ పనిపై స్పష్టంగా, సంక్షిప్తంగా, ఆ ఉత్తరంలో రాసిన ప్రణాళిక గురించి ప్రత్యక్షంగా చెప్పాలి. జటిలమైన విషయాలను సులభంగా, స్పష్టంగా, సంక్షిప్తంగా లెనిన్ ఒక్కడే చెప్పగలడు. ఆయన ప్రతి వాక్యం దూసుకొచ్చిన తుపాకి గుండులా ఎక్కువ మాట్లాడదు. సాహసోపేతమైన ఆ చిన్న ఉత్తరంతో, మన పార్టీకి లెనిన్ మౌంటెన్ ఈగిల్ లాంటివాడు అనే నా అభిప్రాయం మరింత బలపడింది. మిగతా ఉత్తరాలలాగే లెనిన్ రాసిన ఉత్తరాన్ని అగ్నికి ఆహుతి చేశాను. అది అజ్ఞాతంలో వున్న ప్రతి పార్టీ కార్యకర్త చేసే పనే. అలా చేసినందుకు నన్ను నేను క్షమించు కోలేకపోయాను. అలా అప్పటి నుండి లెనిన్‌తో నా పరిచయం ఏర్పడింది.

నిరాడంబరత

1905 డిసెంబర్‌లో టామెర్ ఫెర్స్ (ఫిన్లాండ్)లో జరిగిన బోల్షివిక్ మహాసభలో లెనిన్‌ని మొదటిసారిగా కలిశాను. మన పార్టీ మౌంటెన్ ఈగెల్‌ను ఒక గొప్ప మనిషిగా, గొప్ప అంటే రాజకీయంగానేగాదు, శారీరకంగా కూడా భారీ మనిషిగా ఊహించుకున్నాను. ఎందుకంటే లెనిన్‌ను ఒక దిగ్గజంగా, గంభీరమైన వాడుగా, శాసించేవాడుగా నా మనస్సులో చిత్రీకరించుకున్నాను. అప్పుడు ఏమి, నా నిరాశ! సగటు ఎత్తుకంటే తక్కువ వున్న ఒక సాధారణ వ్యక్తిని చూశాను. అక్షరాలా ఏవిధంగానూ మామూలు మనుష్యుల కంటే భిన్నంగా లేదు.

ఒక "గొప్ప మనిషి" మీటింగులకు ఆలస్యంగా రావటం, ఆయన కోసం ఊపిరి బిగబెట్టి సభ వేచిచూడటం, ఆ గొప్ప మనిషి రావటానికి ముందు హెచ్చరికగా "హుష్, నిశ్శబ్దం.... ఆయన వస్తున్నారు"లాంటి గుసగుసలు వినపడటం మామూలు విషయం. ఈ తంతు నాకు ఉత్తిత్తుగా అనిపించలేదు. అది మనస్సును ప్రభావితం చేస్తుంది. గౌరవాన్ని పెంచుతుంది అనుకున్నాను. కాని నాకు నిరాశే మిగిలింది. ఎందుకంటే ప్రతినిధుల కంటే ముందుగానే సభకి లెనిన్ వచ్చాడని, తనకు తాను ఒకమూల కూర్చొని మామూలు ప్రతినిధులతో మామూలుగా మాట్లాడాడని తెలిసింది. ఇది కొన్ని ముఖ్యమైన నియమాలను ఉల్లంఘించటమేనని నేనప్పుడు అనుకున్నానని మీనుండి నేను దాచటం లేదు.

ఈ నిరాడంబరత, వినయం, అందరి దృష్టిలోను పడాలను కోకపోవడం, కనీసం తనకు తాను ప్రస్ఫుటంగా కనిపించడం కోసం ప్రయత్నించకపోవడం, తన ఉన్నత స్థానాన్ని ఇతరులకు ఎత్తి చూపకపోవడం-ఈ లక్షణం మానవజాతి సాధారణ సైనిక

శ్రేణికి చెందిన నూతన ప్రజల నూతన నాయకుడిగా లెనిన్‌లోని బలమైన అంశాలలో ఒకటని తర్వాత నేను తెలుసుకున్నాను.

తార్కిక బలం

సభలో లెనిన్ చేసిన రెండు ప్రసంగాలు విశిష్టమైనవి. ఒకటి: వర్తమాన పరిస్థితి. రెండవది: వ్యవసాయ సమస్య. దురదృష్టవశాత్తు వాటిని భద్రపరచలేదు; అవి స్ఫూర్తినిచ్చాయి. యావత్తు సభ ఉత్సాహంతో ఉవ్వెత్తున లేచింది. సందేహాలను నివృత్తి చేయడంలో ఆయనకు అసాధారణ ప్రతిభ వుంది. వాదనలో సరళత, స్పష్టత వుంది. క్లుప్తంగా, సులభంగా అర్థమయ్యే వాక్యాలు వుంటాయి. అతిగా మాట్లాడటం, హావభావాలు ప్రదర్శించటం, నాటకీయ డైలాగులు వుండవు – మామూలు పార్లమెంటరీ వక్తల ప్రసంగాలకు భిన్నంగా ఉండే లెనిన్ ఉపన్యాసాలు అందర్నీ ఆకట్టుకొంటాయి.

అయితే అప్పుడు నన్ను కట్టిపడేసింది లెనిన్ ఉపన్యాసాలలోని ఈ అంశం కాదు. అది ఆ ఉపన్యాసాలలోని ఎదురులేని తార్కిక బలం. సంక్షిప్తంగానే వుంటుంది, కాని సభికులపై పట్టు సాధిస్తుంది. ఉత్సాహపరుస్తుంది. ఒకరు అన్నట్టు అప్పుడు మనం ఆ తర్కానికి పూర్తి అధీనులమవుతాం. చాలా మంది ప్రతినిధులు చెప్పుకోవడం నాకు జ్ఞాపకముంది. "లెనిన్ ఉపన్యాసాలలోని తర్కం శక్తివంతమైన టెంటకిల్స్‌లా మనల్ని చుట్టేసి పట్టుకుంటుంది. దాని పట్టు నుండి తప్పించుకొని పారిపోలేరు. నీవు లొంగిపోవాలి లేదా ఓటమిని అంగీకరించాలి."

విలపించవద్దు

రెండవసారి 1906లో స్టాక్ హోమ్‌లో జరిగిన పార్టీ కాంగ్రెస్‌లో నేను లెనిన్‌ని కలుసుకున్నాను. మీకు తెలుసు, ఈ మహాసభలో బోల్షివిక్కులు మైనారిటీలో వున్నారని, ఓడిపోయారని. ఓడిన పాత్రలో లెనిన్‌ను నేను మొదటిసారిగా చూశాను. ఓడిన తర్వాత విలపించి గుండెజారిన నాయకుల్లా లెనిన్ లేడు. అందుకు విరుద్ధంగా ఓటమి లెనిన్‌లో దాగివున్న శక్తిని బయటకు తెచ్చింది. అది మద్దతుదార్లని కొత్త పోరాటాలకి, కొత్త విజయాలకు పురికొల్పింది. లెనిన్ ఓటమి పొందామని నాతో అన్నారు. ఎలాటి ఓటమి అది? అతని ప్రత్యర్థులైన స్టాక్ హోమ్ కాంగ్రెస్ విజేతలు ప్లెఖనోవ్, అలెక్సి రాడ్, మార్టోవ్ తదితరులను చూడండి. నిజమైన విజేతలుగా వారు కనపడటం లేదు. మెన్షివిజాన్ని లెనిన్ ఎలాంటి కనికరం లేకుండా విమర్శించటంతో మాట్లాడటానికి వారి శరీరంలో ఒక్క ఎముక లేకపోయింది. నాకు జ్ఞాపకముంది. మేం, బోల్షివిక్కు ప్రతినిధులం ఒక గ్రూపుగా గుమిగూడి లెనిన్ వంక చూస్తూ ఆయన సలహా అడిగాం. కొందరు ప్రతినిధుల ప్రసంగాలలో నిరుత్సాహం, నిస్పృహ కనిపించింది. ఈ ప్రసంగాలకు లెనిన్ పళ్ళు బిగించి పదునుగా జవాబివ్వటం నాకు జ్ఞాపకముంది "ఏడవకండి, కామ్రేడ్స్, మనం చెప్పేది వాస్తవం, మనం గెలిచి తీరుతాం". బుజ్జగించే మేధావులను అసహ్యించుకోవడం, స్వశక్తిపై, విజయంపై ధీమా, నమ్మకం – లెనిన్ మనల్ని ప్రభావితం చేసింది ఇదే. బోల్షివిక్కుల ఓటమి తాత్కాలికం, సమీప భవిష్యత్తులో ఖాయంగా విజయం మనదేనని భావించాం.

"ఓటమిపై విలపించవద్దు" – లెనిన్ కార్యకలాపాలల్లోని ఈ లక్షణమే కడదాకా, స్వశక్తిపై నమ్మకమున్న విశ్వసనీయ సైన్యం ఆయన చుట్టూ జేరేట్టు చేసింది.

గొప్పలు చెప్పుకోవద్దు

1907లో లండన్‌లో జరిగిన పార్టీ కాంగ్రెస్‌లో బోల్షివిక్కులు విజయం సాధించారు. విజేత పాత్రలో నేను లెనిన్‌ను చూడటం అదే మొదటిసారి. విజయంతో కొందరు నాయకులు ప్రగల్భాలు పలుకుతారు. గర్వం తలకెక్కి మారిపోతారు. చాల విషయాల్ని విజయంతో ప్రారంభిస్తారు; పురస్కారాలతో విశ్రమిస్తారు. అలాంటి నాయకులతో లెనిన్‌కి కొంచెం కూడా పోలిక లేదు. విజయం తర్వాతే ఆయన మరింత అప్రమత్తంగా, జాగరూకతగా ఉంటాడు. లెనిన్ ప్రతినిధులతో మరీమరీ చెప్పటం నాకు జ్ఞాపకముంది: "మొదటి విషయం: గెలుపు మత్తు తలకెక్కగూడదు. ప్రగల్భాలు పలకొద్దు. రెండవది: విజయాన్ని సంఘటితం చేసుకోండి. మూడవది: శత్రువుపై చివరి దెబ్బ పడాలి. మనం దెబ్బకొట్టాం. కాని పూర్తిగా విజయం సాధించలేదు. "ఇపుడు మెన్షివిక్కుల పని అయి పోయింది" అనే కొందరు ప్రతినిధుల పనికిమాలిన మాటల్ని ఆయన ఎండగట్టాడు. కార్మికోద్యమంలో మెన్షివిక్కులకు ఇంకా మూలాలు వున్నాయని చెప్పటానికి ఆయన వెనుకాడలేదు. వారితో చాకచక్యంగా పోరాడాలి. మన బలాన్ని ఎక్కువగా, ముఖ్యంగా శత్రువు బలాన్ని తక్కువగా అంచనా వేయగూడదు.

"విజయంపై ప్రగల్భాలు వద్దు" లెనిన్ ఈ లక్షణం శత్రువు శక్తిని అంచనా వేయటంలో తోడ్పడింది. ఎలాంటి ఆశ్చర్యకర సంఘటనలైనా ఎదుర్కోవటానికి పార్టీని సిద్ధం చేసింది.

సూత్రబద్ధంగా వుండటం

పార్టీ మెజారిటీ లైనును ప్రశంసించని పార్టీ నాయకులు వుండరు. మెజారిటీదే అధికారమనే దానిని పరిగణనలోకి తీసుకోని నాయకుడు వుండడు. పార్టీలోని ఏ ఇతర నాయకుడి కంటే కూడా లెనిన్‌కి ఇది తెలియనిది కాదు. కానీ లెనిన్ ఎన్నడూ మెజారిటీకి బందీ కాలేదు, ముఖ్యంగా ఆ మెజారిటీకి ఒక సూత్రబద్ధత లేనప్పుడు. మెజారిటీ అభిప్రాయం లేదా పార్టీ తక్షణ ప్రయోజనాలు, శ్రామిక వర్గ ప్రాధమిక ప్రయోజనాలతో ఘర్షణలు పడిన సందర్భాలు పార్టీ చరిత్రలో వున్నాయి. అలాంటి సందర్భాలలో లెనిన్ పార్టీలోని మెజారిటీకి వ్యతిరేకంగా సూత్రబద్ధ వైఖరితో దృఢంగా నిలబడటానికి వెనుదీయలేదు. అంతేకాదు, అందరికీ వ్యతిరేకంగా ఒక్కడంటే ఒక్కడుగానే పోరాడటానికి ఏమాత్రం భయపడలేదు. ఆయన తరచుగా అంటుంటాడు "సూత్రబద్ధ విధానమే సరైనది" అని.

ఈ ప్రత్యేక లక్షణాన్ని వివరించే రెండు వాస్తవాలను మీ ముందుంచుతాను. మొదటిది : అది 19-09-1911. విప్లవ

ప్రతీఘాతం దెబ్బకు పార్టీ పూర్తిగా విచ్ఛిన్నమయ్యే పరిస్థితి ఏర్పడిన కాలం. పార్టీపై విశ్వాసం సడలింది. మేధావులే కాదు, కొంత వరకు కార్మికులు కూడా పార్టీని పూర్తిగా వదిలిపెడుతున్నారు. పార్టీ రహస్య నిర్మాణ అవసరాన్ని తిరస్కరించారు. ఆవిధంగా పార్టీని చాప చుట్టేసి అంతం చేయాలనుకున్నారు. మెన్షివిక్కులే కాదు, బోల్షివిక్కులలోని అనేక గ్రూపులు, ధోరణులుగల వారిలో కూడా ఎక్కువభాగం కార్మికోద్యమంతో తెగతెంపులు జేసుకున్నారు. మీకు తెలుసు. ఆ కాలంలోనే పార్టీ రహస్య నిర్మాణాన్ని పూర్తిగా ఎత్తివేయాలని, స్టైలోపియన్ లాంటి లిబరల్ పార్టీగా కార్మిక నిర్మాణం ఉండాలనే భావం తలెత్తింది. అప్పుడు అంతటా వ్యాపించిన ఆ అంటువ్యాధికి లొంగని వాడు లెనిన్ ఒక్కడే. ఆశ్చర్యకరమైన సహనంతో, అద్వితీయ పట్టుదలతో పార్టీ సైద్ధాంతిక జెండాను ఎత్తిపట్టుకున్నాడు. చెల్లాచెదరై, చెక్కముక్కలైన పార్టీ శ్రేణులను చేరదీశాడు. కార్మికోద్యమంలోని ప్రతి పార్టీ వ్యతిరేక ధోరణిని ఎదిరించి పోరాడాడు. పార్టీ మూలసూత్రాల్ని అసాధారణ ధైర్యంతో, అసమాన దీక్షతో పరిరక్షించాడు.

పార్టీ మూల సూత్రాల కోసం జరిగే పోరాటంలో చివరకు గెలిచింది లెనిన్ అని మనకు తెలుసు.

రెండవది: 1914-17, సామ్రాజ్యవాద యుద్ధం ముమ్మరంగా సాగుతున్న కాలం. సోషల్ డెమోక్రటిక్, సోషలిస్ట్ పార్టీలన్నీ దేశభక్తి ఉన్మాదానికి లొంగిపోయాయి. తమతమ దేశాల సామ్రాజ్యవాద సేవలో మునిగిపోయాయి. రెండవ ఇంటర్నేషనల్ పెట్టుబడిదారీ విధానం ముందు చతికిలబడింది. ప్లెఖనోవ్, కాట్స్కి, గ్యుస్డే తదితరులు జాతీయోన్మాదం అలల తాకిడి ముందు నిలబడలేకపోయారు. లెనిన్ ఒక్కడే, బహుశ ఒక్కడంటే ఒక్కడే, జాతీయోన్మాదానికి, నిరాశావాదానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడాడు. గ్యూస్డే, కాట్స్కిల దివాళాకోరుతనాన్ని, "విప్లవ కారుల" మధ్య ఊగిసలాటను కళంకంగా భావించి ఖండించాడు. అల్ప సంఖ్యాకులే తనకు మద్దతుగా వున్నారని లెనిన్‌కు తెలుసు. కానీ తనకిది నిర్ణయం తీసుకొనే సమయం కాదని కూడా తెలుసు. ఖచ్చితమైన అంతర్జాతీయ వాదమే భవిష్యత్తులో సరియైన విధానంగా వుంటుంది. ఆ సరైన విధానం సరైన సూత్రంపై ఆధారపడి వుంటుంది. కొత్త అంతర్జాతీయ విధానం కోసం జరిగిన ఈ పోరాటంలో కూడా లెనిన్ విజయవంతమైనాడని మనకు తెలుసు.

"సూత్రబద్ధమైన విధానమే సరైంది" ఈ సూత్రంతోనే లెనిన్ పోరాడి అభేద్యమైన స్థానానికి చేరాడు. శ్రామిక వర్గాన్ని విప్లవ మార్క్సిజం వైపు నడిపాడు.

ప్రజలపై విశ్వాసం

దేశ చరిత్రలు తెలిసినవాళ్ళు, విప్లవ చరిత్రలను తొలి నుండి తుది వరకు చదివిన సిద్ధాంతవేత్తలకు, పార్టీ నాయకులకు కొన్ని సమయాలలో సిగ్గుపడాల్సిన జబ్బు ఒకటి పట్టుకుంటుంది. ఆ జబ్బు పేరు ప్రజాభయం. ప్రజల సృజనాత్మకశక్తిలో విశ్వాసం లేకపోవడం. ఇది కొన్ని సమయాలలో ప్రజల పట్ల పెత్తందారీ తనానికి దారితీస్తుంది. విప్లవ చరిత్రలలో అంతగా ప్రావీణ్యం లేనప్పటికీ, పాత వ్యవస్థను నాశనం చేసి కొత్తది నిర్మించు తామంటారు. ఇలాంటి పెత్తందారీతనానికి కారణం వాళ్ళకో భయం వుంటుంది. ప్రజలు ఇష్టానుసారం వ్యవహరించవచ్చు. మరీ ఎక్కువగా విధ్వంసం చేయవచ్చు అని... జనం నుండి నేర్చుకోవాలని లేకపోవడం, పుస్తకాలలో చదివిన దానిని ఒక గురువుగా ప్రజలకు నేర్పాలనే తపన ఇందుకు కారణం.

అలాంటి నాయకులకు లెనిన్ చాలా వ్యతిరేకం. శ్రామిక వర్గ సృజనాత్మక శక్తిలో, ఆ వర్గానికి సహజంగా ఉండే విప్లవ సామర్థ్యంలో అపార విశ్వాసంగల నాయకుడు లెనిన్ కంటే మరొకరు లేరు. "విప్లవ అల్లకల్లోలాన్ని", "ప్రజల అనధికార దాడుల"ను శాపనార్థాలు పెట్టే కువిమర్శకుల పట్ల నిర్దాక్షిణ్యంగా వ్యవహరించే లెనిన్ లాంటి నాయకుడు మరొకరు లేరు. ఒక కామ్రేడ్ ఒక సంభాషణలో పాలుపంచుకొంటూ ఇలా అనటం నాకు జ్ఞాపకముంది: "విప్లవం సాధారణ క్రమంలో సాగాలి". లెనిన్ వ్యంగ్యంగా జవాబిచ్చాడు: "చరిత్రలో సాధారణ క్రమం అంటే విప్లవ క్రమమేనన్న సంగతి విప్లవకారులు అనుకొనే వాళ్ళు మర్చిపోవడం జాలిపడాల్సిన విషయం".

అహంకారంతో ప్రజల్ని తక్కువగా అంచనావేసి, పుస్తకాల నుండి బోధించాలనుకొనేవాళ్ళని లెనిన్ అసహ్యించుకుంటాడు. లెనిన్ నిరంతరం చెప్పే సూత్రం - ప్రజల నుండి నేర్చుకో, వాళ్ళ కార్యకలాపాల్ని అవగాహన చేసుకో. ప్రజాపోరాటాల ఆచరణ, అనుభవాల్ని జాగ్రత్తగా అధ్యయనం చేయి.

ప్రజల సృజనాత్మక శక్తిలో విశ్వాసం-ఇది లెనిన్ కార్యకలాపాలలోని లక్షణం. దీనివల్లనే లెనిన్ ఆకస్మికంగా వచ్చే సంఘటనలను అర్థంచేసుకొని శ్రామిక విప్లవ మార్గంలోకి మళ్లించగలిగాడు.

విప్లవ మేధావి

లెనిన్ విప్లవం కోసం పుట్టాడు. నిజం చెప్పాలంటే లెనిన్ ఆకస్మిక విప్లవాల మేధావి. విప్లవ నాయకత్వ కళలో ఆరితేరిన ఉపాధ్యాయుడు. లెనిన్ విప్లవ వెల్లువ కాలంలో ఉన్నంత స్వేచ్ఛగా, సంతోషంగా మరొకప్పుడు వుండడు. దీని అర్థం లెనిన్ అన్ని విప్లవ తిరుగుబాట్లను ఒకేరకమైనవిగా ఒప్పుకుంటాడని కాదు. అన్నికాలాల్లో, అన్ని పరిస్థితులలోను ఆకస్మిక విప్లవాలకు అనుకూలుడనికాడు. నా ఉద్దేశ్యం ఏమిటంటే విప్లవం వెల్లువెత్తినపుడు లెనిన్ మేధస్సులోని అంతరదృష్టి సంపూర్ణంగా, స్పష్టంగా బహిర్గతమౌతుంది. విప్లవ కాలంలో ఆయన వికసిస్తాడు. ప్రవక్తలా మారతాడు. వర్గాల కదలికలను, విప్లవంలోని మెలికలను తన అరచేత చూచినట్లు తెలుసుకుంటాడు. ఆ కారణంగానే మన పార్టీ వర్గాలు మంచిగా చెప్పుకుంటాయి: "నీటిలో చేపలాగ విప్లవ ప్రవాహంలో లెనిన్ ఈదుతాడు."

అందువల్లే లెనిన్ ఎత్తుగడల నినాదాలలో ఆశ్చర్యకరమైన స్పష్టతవుంటుంది. విప్లవ ప్రణాళిక ధైర్యంతో కూడి వుంటుంది.

లెనిన్ ప్రత్యేక లక్షణాన్ని తెలిపే రెండు విషయాలను జ్ఞాపకం చేసుకుంటాను.

మొదటిది: అక్టోబర్ విప్లవ కాలానికి కాస్త ముందు. ఆ కాలంలోనే లక్షలాది కార్మికులు, రైతులు, సైనికులు ముందు, వెనుక సంక్షోభంలో కూరుకుపోవడంతో శాంతి, స్వేచ్ఛ కావాలని డిమాండ్ చేయసాగారు. అదేకాలంలో జనరల్స్, పెట్టుబడి దారులు సైనిక నియంతృత్వం కోసం "యుద్ధం అంతం" కావాలన్నారు. "ప్రజాభిప్రాయం", "సోషలిష్టు పార్టీ"లుగా పిలువబడేవి బోల్షివిక్కులకు వ్యతిరేకమయ్యారు. వారిని "జర్మన్ గూఢచారులు"గా ముద్రవేశాయి. కెరన్స్కీ బోల్షివిక్కులను అజ్ఞాతవాసంలోకి పంపటానికి చేసిన ప్రయత్నాలు కొంతవరకు ఫలించాయి. అత్యంత శక్తివంతమైన, క్రమశిక్షణ గల ఆస్ట్రో, జర్మన్ సైన్యాలు అలసిపోయి, చిన్నాభిన్నమైపోతున్న మన సైన్యాలతో పోరాడుతున్నాయి. "సంపూర్ణ విజయం కోసం యుద్ధం" అంటూ పశ్చిమ యూరప్ "సోషలిస్టులు" వాళ్ళ ప్రభుత్వాలతో ఆనందదాయకమైన మైత్రితో ఉన్నారు.

అలాంటి కాలంలో తిరుగబడండి అంటే ఎలావుంటుంది? అలాంటి పరిస్థితిలో తిరుగుబాటు అంటే ప్రతి దానిని పణంగా పెట్టడమే. ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కోవటానికి లెనిన్ భయపడ లేదు. ఆయన కళ్ళ ముందు భవిష్యత్తు కదలాడుతోంది. తిరుగుబాటు అనివార్యం. విజయం తథ్యం. రష్యాలో తిరుగుబాటు సామ్రాజ్యవాద యుద్ధం అంతమవటానికి మార్గాన్ని తెరుస్తుంది. యుద్ధం పట్ల ఆసక్తిలేని పశ్చిమ దేశాల ప్రజలు ఉద్యమిస్తారు. అప్పుడు సామ్రాజ్యవాద యుద్ధం అంతర్యుద్ధంగా మారుతుంది; సోవియట్ రిపబ్లిక్ తిరుగుబాటుకి దారి చూపుతుంది. సోవియట్ రిపబ్లిక్ ప్రపంచ విప్లవోద్యమానికి దుర్గంలా పనిచేస్తుంది.

లెనిన్ విప్లవ దూరదృష్టి అసమానమైనది, ఖచ్చితమైనదని తర్వాతకాలంలో రుజువుయిందని మనకు తెలుసు.

రెండవది: అవి అక్టోబర్ విప్లవం తొలి రోజులు. శత్రుత్వాన్ని అంతంచేసి, జర్మన్‌లతో యుద్ధవిరమణకి సంప్రదింపులు జరపాలని పీపుల్స్ కమిస్సార్ సమితి తిరుగుబాటు సైనిక కమాండర్ ధకోనిన్‌ను ఒప్పించటానికి ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. నాకు జ్ఞాపకముంది. నేను, లెనిన్, క్రిలింకో (కాబోయే చీఫ్ కమాండర్) పెట్రోగార్డ్‌లోని జనరల్ స్టాఫ్ హెడ్ క్వార్టర్స్‌కి ధకొనిన్‌తో టెలిఫోన్ ద్వారా మాట్లాడదామని వెళ్లాం. ఘోరం! ధకొనిన్, ఫీల్డ్ హెడ్ క్వార్టర్స్, పీపుల్స్ కౌన్సిల్ ఆజ్ఞలను పాటించటానికి ఖచ్చితంగా నిరాకరించారు. సైనిక ఆఫీసర్లు పూర్తిగా ఫీల్డ్ ఆఫీసర్‌ల మధ్య ఊగిసలాటలో ఉన్నారు. పధ్నాలుగు లక్షల సైన్యం ఏం చెబుతుందో సైనికులలో ఏ ఒక్కరు చెప్పలేరు. సైనిక సంస్థలన్నీ ఒకదానికొకటి లోబడి వుంటాయి. సోవియట్ అధికారాన్ని వ్యతిరేకిస్తాయి. పెట్రోగార్డ్‌లోనే ఒక మిలిటరీ తిరుగుబాటు రూపుదిద్దుకుంటోందని మనకు తెలుసు. కెరన్స్కీ పెట్రోగార్డ్ వైపుగా వస్తున్నాడు. నేను టెలిఫోన్ లైన్‌లో మాట్లాడిన కొంచెం సేపు తర్వాత లెనిన్ ముఖంలో అద్వితీయమైన వెలుగును చూశాను. ఆయనో స్పష్టమైన నిర్ణయాని కొచ్చేశాడు. "మనం వైర్‌లెస్ స్టేషన్‌కి పోదాం. అదే సరైన స్థలం. జనరల్ ధకొనిన్‌ని డిస్మిస్ చేస్తూ ప్రత్యేక ఆజ్ఞను జారీ చేద్దాం. అతని స్థానంలో క్రెలింకోని చీఫ్‌గా నియమిద్దాం. జనరల్స్‌ని చుట్టుముట్టమని సైనికులకు పిలుపునిద్దాం. శత్రుత్వానికి స్వస్తి చెప్పి, ఆస్ట్రో జర్మన్ సైనికులతో సంబంధాలు ఏర్పరుచుకోవాలని, శాంతి స్వయానా పరిరక్షించాలని ఆదేశిద్దాం.

ఏం జరుగుతుందో తెలియని పరిస్థితి. కాని లెనిన్ ముందడుగు వేయటంలో జంకలేదు. పైగా త్వరితంగా నిర్ణయాన్ని తీసుకున్నాడు. ఆయనకు తెలుసు. సైన్యానికి శాంతి కావాలి. తన మార్గంలోని ప్రతి అడ్డును తొలగించి అది శాంతిని సాధిస్తుంది. ఈ రకంగా శాంతిని సాధించడం వలన అది ఆస్ట్రో జర్మన్ సైనికులపై ప్రభావం చూపుతుంది. ఎలాంటి మినహాయింపు లేకుండా ప్రతి రంగంలో శాంతి ప్రయత్నం విజయవంతమవుతుంది.

ఇక్కడ కూడా లెనిన్ దూరదృష్టి అత్యంత ఖచ్చితత్వంతో రుజువయిందని తర్వాత మనం తెలుసుకున్నాం.

ముందు ముందు జరగబోయే ఘటనల అంతరార్ధాన్ని గ్రహించే శక్తి, అంతర్‌దృష్టి గల మేధస్సు లెనిన్‌లోని గొప్ప లక్షణం. ఈ లక్షణమే విప్లవోద్యమం మలుపుల్లో సరైన వ్యూహాన్ని స్పష్టమైన విధానాన్ని అనుసరించడానికి తోడ్పడింది.

★★★★★